

Οι τρεις ψεύτες

Ήταν μια φορά τρεις φίλοι. Οι δυο ήταν ψεύτες ενώ ο τρίτος δεν ήξερε να λέει καθόλου ψέματα. Ξεκινήσανε να κάνουνε ένα μακρινό ταξίδι. Αφού περπάτησαν μια ολόκληρη μέρα, νύχτωσε κι ήταν κουρασμένοι και πεινασμένοι. Όμως δεν είχανε λεφτά ούτε για να φάνε, ούτε για να πάνε σε κανένα χάνι για να κοιμηθούν. Εκεί που κάθονταν και σκέφτονταν τι θα κάνουνε, λέει ο ένας απ τους ψεύτες

- Εγώ έχω μια ιδέα για να βρούμε κρασί!

- Κι εγώ, λέει ο δεύτερος για να φάμε ψάρι.

Ξεκινάνε λοιπόν, και πάνε στο πρώτο χάνι που βρίσκουν στον δρόμο τους. Μπαίνει λοιπόν μέσα ο πρώτος και λέει στον ξενοδόχο:

- Ετοίμασε μου ένα μεγάλο ψάρι, γιατί θα έρθουμε κάμποσοι για φαγητό.

Και όταν ο ταβερνιάρης άρχισε να το ετοιμάζει, εκείνος έκλεισε κι ένα δωμάτιο για να κοιμηθούν το βράδυ κι ανέβηκε πάνω.

Σ' εκείνη την περιοχή υπήρχαν πολλά αμπέλια και πολλοί έβγαζαν κρασί.

Έτσι ο δεύτερος ψεύτης, έβαλε σε μια νταμιτζάνα δυο οκάδες νερό, κι άρχισε να γυρνά τα σπίτια και να ρωτά τους νοικοκυραίους:

- Πουλάτε κρασί;

- Ναι, του απαντά ο νοικοκύρης.

- Βάλε μου τότε δυο οκάδες. Είπε ο ψεύτης

Ο νοικοκύρης του βάζει δυο οκάδες κρασί, το οποίο ανακατεύτηκε με το νερό που είχε μέσα η νταμιτζάνα, και νέρωσε. Το δοκιμάζει λοιπόν ο ψεύτης και λέει:

- Τι άσχημο κρασί! Χάλασε και το δικό μου που είχα μέσα!

Και δίνει και στον νοικοκύρη να δοκιμάσει. Και πραγματικά κι εκείνος λέει ότι το κρασί δεν ήταν καλό. Κι έτσι χωρίς να πληρώσει φεύγει και πάει στο παρακάτω σπίτι. Χτυπά την πόρτα και ξανακάνει τα ίδια. Για να μην τα πολυλογώ, ακολούθησε την ίδια διαδικασία κάμποσες φορές, μέχρι που το κρασί μέσα στην νταμιτζάνα έγινε καλό. Παίρνει λοιπόν την γεμάτη νταμιτζάνα, και γυρνά στο πανδοχείο, που τον περίμεναν οι άλλοι δυο.

Ο ξενοδόχος στο μεταξύ είχε καλοψήσει το ψάρι, καθίσανε και φάγανε και ήπιανε, και τους περίσσεψε και ψάρι, που το τυλίξανε μέσα σ ένα χαρτί και το πήρανε μαζί τους για να το φάνε αργότερα.

- Και ποιος θα το φάει; Ρωτάει αυτός που δεν ήξερε να λέει ψέματα.

- Αυτός που θα δει το πιο περίεργο όνειρο! Του απαντά ο πρώτος ψεύτης.

Με αυτά και με τα άλλα, νυστάζανε κι ανεβήκανε στο πάνω δωμάτιο και κοιμηθήκανε μια χαρά όλη τη νύχτα.

Όταν ξημέρωσε, λέει ο ξενοδόχος στον βοηθό του:

- Άντε πάνω να σε πληρώσουνε, γιατί σε λίγο θα φύγουνε.

Ανεβαίνει αυτός πάνω, και τους δίνει τον λογαριασμό. Οι τρεις τους είχανε

συνεννοηθεί από πριν, κι άρχισαν και καλά να μαλώνουν για το ποιος θα πληρώσει τον λογαριασμό.

- Εγώ θα τον πληρώσω. Έλεγε ο πρώτος.

- Όχι εγώ! Έλεγε ο δεύτερος.

- Ούτε να το σκέφτεστε! Εγώ θα πληρώσω! Έλεγε ο τρίτος.

Σε μια στιγμή γυρνάει ο ένας και λέει:

- Το βρήκα! Θα δέσουμε τα μάτια του βοηθού του ξενοδόχου, κι όποιον από μας πιάσει, αυτός θα πληρώσει!

Έτσι του δέσανε τα μάτια, κι όπως καταλάβατε, βγήκαν σιγά σιγά απ' το δωμάτιο, χαιρετήσανε και τον ξενοδόχο, και φύγανε σαν κύριοι!

Ανεβαίνει ο ξενοδόχος στο δωμάτιο για να δει τι κάνει ο βοηθός του, κι όταν καταλάβανε πως είχαν φύγει χωρίς να πληρώσουν, βάλανε τις φωνές, αλλά ήταν πια αργά. Οι τρεις φίλοι ήταν ήδη μακριά!

Όταν κόντευε να μεσημεριάσει, καθίσανε κάτω από έναν ίσκιο, και ξεκινήσανε να λένε τα όνειρά τους για να δούνε ποιος θα τρώγε το ψάρι που 'χε περισσέψει.

- Εγώ λέει ο πρώτος, είδα πως ανοίξανε τα ουράνια, και βγήκε μια χρυσή σκάλα κι ανεβοκατεβαίνανε άγγελοι λουσμένοι στο φως. Και πήρανε κι εμένα μαζί τους. Κι εσείς με κοιτάζατε που ανέβαινα στον ουρανό και με ρωτούσατε «Το ψάρι; Τι θα κάνουμε με το ψάρι;» κι εγώ σας απαντούσα «Χάρισμά σας το ψάρι!»

Οι άλλοι δυο θαύμασαν το όνειρο του πρώτου, και μετά πήρε το λόγο ο δεύτερος να πει τα όνειρό του.

- Εγώ λέει ο δεύτερος, είδα ότι άνοιξε ο Άδης, και βγήκανε από μέσα άγγελοι ντυμένοι στα χρυσά. Κι είδα πράματα και θάματα, που δεν μπορεί ανθρώπου στόμα να περιγράψει! Κι οι άγγελοι με πήρανε μαζί τους, κι εσείς με ρωτούσατε «Το ψάρι; Τι θα γίνει με το ψάρι;» κι εγώ σας απαντούσα: «Χάρισμά σας το ψάρι!»

Ο τρίτος έκαμε το σταυρό του και είπε:

- Δοξασμένο το όνομα του κυρίου! Εγώ όλο το βράδυ έβλεπα τον έναν σας ν' ανεβαίνει στον ουρανό και να λέει «χάρισμά σας το ψάρι» και τον άλλον να κατεβαίνει μέσα στην γη και να λέει «Χάρισμά σας το ψάρι», ε, και σηκώθηκα κι εγώ και το φαγα!

- Έφαγες το ψάρι; Τον ρώτησαν θυμωμένοι οι άλλοι δυο.

- Όχι που θα σας άφηνα με τα ψέματα σας να με γελάσετε! Τους απάντησε εκείνος.

Οι δυο ψεύτες θαύμασαν την εξυπνάδα του και γέλασαν με την καρδιά τους. Εκείνη την νύχτα έμειναν νηστικοί, αλλά κατάλαβαν ότι τον έξυπνο άνθρωπο, δεν μπορεί κανένας να τον γελάσει με ψευτιές. Κι έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα.